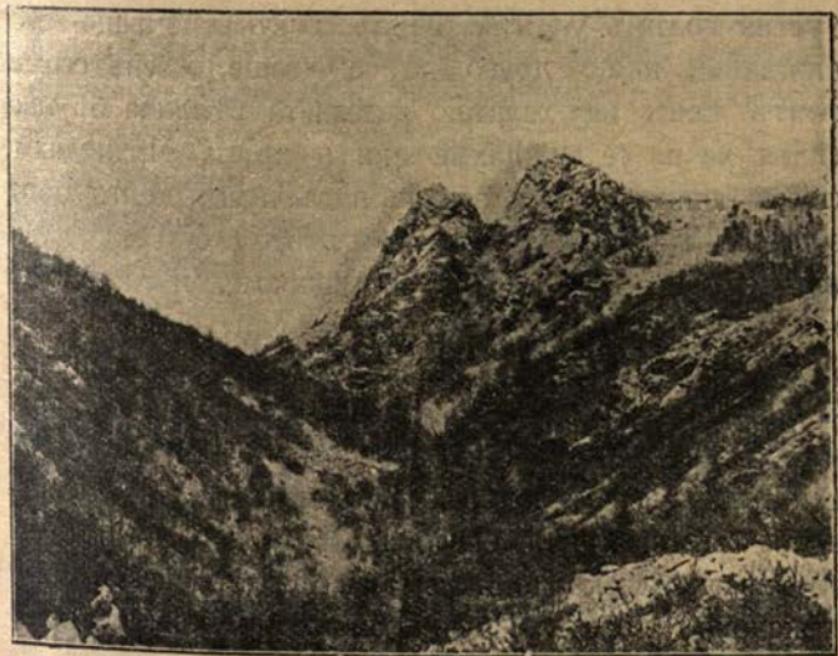

каза за своитѣ патила презъ миналата вечеръ, при завръщането му съ конь отъ София.

— Бога ми, щѣхъ насмалко да загина! Такава лята буря презъ цѣлия си животъ не съмъ патилъ.

За нась той не се беспокой: — Вие познавате планината, пъкъ и не сте деца. Докѫдете може — харно; не може ли — ке се върнете.

Куминитъ надъ Драгалевци.

Съ негова и на прислугата благословия, поехме на нагоре. Бученията минаваха високо надъ монастирската гора. Но изъ Куминитъ има едно течение, което ни държеше постоянно въ страхъ. Решително изпитание ни очакваше на височината Градището. Тамъ течението е винаги най-силно и преминаването на това плато е единъ добъръ изпитъ. Бурята бѣ съвсемъ изчиستила широкия гръбъ отъ снѣга и по влѣ-